

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm Novembris Et Decembris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10263

De S. Martino Abbate Santonicorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77423)

Solitudo & silentium. sui secreta custodiuit, vt nunquam pedem proferret in publicum, nunquam viri nōc-
2. Thef. 3. set alloquium: & quod magis sit admirandum, fororem virginem amaret potius
 quam videret. Operabatur manibus suis, sciens scriprum esse: Qui non operatur,
 non manducet. Sponso aut orans loquebatur, aut psallens. Ad martyrum limina
 penè inuisa properabat. Et cum gauderet proposito suo, in eo vehementius exulta-
 bat, quòd se nullus cognosceret. Cumque per omnem annum iugi ieiunio pascere-
 tur, biduo triduoque sic permanens, tum verò in Quadagesima nauigij sui vela ten-
 debar, omnes penè hebdomadas vultu lætante coniungens. & quod impossibile
 forsitan est hominibus ad credendum, Deo autem præstante possibile est, ita ad
 quinquagenariam peruenit ætatem, vt non doleret stomachum, non viscerum cru-
 ciaretur iniuria, non sicca humus iacentia membra confingeret, non sacco asperata
Solitudinē delicias reputat. cutis, foetorem aliquem situmque contraheret: sed sana corpore, anima sanior, soli-
 tudinem putaret esse delicias, & in vrbe turbida inueniret eremum monachorum.
 Et hæc quidem tu melius nōsti à qua pauca didicimus, & cuius oculis durities de-
Eius genua in camelorū duritiē obcalluerunt. gubus camelorū in illo sancto corpusculo præ orandi frequentia obcalluisse peripe-
 cta est. Nos, quod scire possumus, explicamus. Nihil illius seueritate iucundius, nihil
 iucunditate seuerius, nihil suauitate tristius, nihil tristitia suauius. Ità pallor in facie
 est, vt, cum continentiam indicet, non redoleat ostentationem. Sermo silens, & silen-
 tium loquens. Nec citus, nec tardus in cessus: idem semper habitus. Neglecta mun-
 ditates, & in culta veste, cultus ipse, sine cultu. Sola vitæ suæ æqualitate promeruit, vt
 in vrbe pompæ, lasciuia, deliciarum, in qua humilem esse miseria est, & boni eam
 prædicent, & mali detrahere non audeant: viduæ eam imitentur, & virgines: mari-
 tata colant, noxiæ timeant, suspiciant sacerdotes.

DE S. MARTINO ABBATE SANTONICO-
 RVM, EX D. GREGORII ARCHIEPISCO-
pi Turonensis De gloria Confessorum
 capitulo 57.

7. Decēbris.

S. Martinus
 monasteriū
 exiuit.

Multa ad fe-
 pulcrū eius
 miracula.

MARTINVS Santonicæ vrbis Abbas, Martini, vt ferunt,
 nostri discipulus, apud vicum vrbis ipsius in monasterio,
 quod ipse post magistri dogmata ædificauit, in pace quie-
 scit. Ad cuius tumulum quædam è pagensibus manus
 contractas deferens, retulit sanas. Alius qui exustis febre
 neruis, poplitibusque intortis gressu caruerat, vt ad sepul-
 crum sanctum prostratus est, nouum robur sumens, ari-
 ditate sublata, incolumis relatus est, multos ipsi dein-
 ceps seruiens annos. Huius sepulcrum Palladius Episco-
 pus cum non valuisset cum multis, opitulante adiutorio
 confessoris, cum quinque Abbatibus mouit, composuit

que quomodo voluit.

SURI

qber
 nobes

RVII

5